

КРАЙ МЕСТА

Нѣколко месеци прекарахъ въ с. З., кждето имахме погранична застава. Както навсѣкжде около Места, и тукъ населението обработва само тютюнъ, но по-рано е имало богато скотовѣдство. Безбройни стада овце, кози, говеда и коне сж пълнили пространнитѣ пасища на Сарж-Шабанското поле и горитѣ изъ делтата на Места.

Новото време прави живота отъ день на день по-тежъкъ и затова идиличната простота на миналото и нѣкогашното благоденствие изглеждатъ още по-хубави и по-свидни. На тая тема твърде често приказвахме съ Хаджи Ибрахима, най-богатия човѣкъ въ селото и нашъ хазаинъ. И само при тия разговори старецътъ, инъкъ флегматиченъ и спокоенъ, ставаше и по-приказливъ и се вълнуваше. А пъкъ следи и паметници отъ доброто старо време можеха да се видятъ навсѣкжде, имаше ги и въ чифлика на нашия хазаинъ. Зданието бѣше просторно и голѣмо, но повечето му стаи бѣха оставени недоправени и безъ таванъ, за да служатъ за сушилни. И тукъ, въ една отъ тия стаи, между низитѣ и сарѣцитѣ съ